

da det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds den 1ste April d. A. skulde forsvare det Skridt, han havde gjort, at der var noget genert over ham; man havde en Følelse af, at det kostede ham Anstrengelse og Overvindelse at staa frem som Talsmand for baade det gamle Højre og det ny Højre i en Sag, som de vare blevene enige om. Nagtet jeg ikke er saadan særlig godtroende over for den Bevægelse, der er foregaaet her i en hel Række af Aar, tænkte jeg dog den 1ste April: Ja, Muligheden er dog ikke udelukket for, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds en Gang kan komme til at se, at det Skridt, han her har gjort, er et saare sørgeligt og fejlagtigt Skridt, at han en Gang kan komme til at synge den lille Sang, som vi alle sammen kende. "Herre, jeg har handlet ilde, og min Syndeskyld er svar!" Men efter som Tiden gaar, og efter som det ærede Medlem træder op mod det her foreliggende Forslag, saa maa jeg sige, at saa er næsten det sidste Haab om, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds kan vende om fra den Vej, han er slaaet ind paa, og give. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds tvivler om, om det fra vor Side er fuldt Alvor, og om det ikke er en Slags ørkesløs Manøvre, der udføres for at standse hele den Sag, som foreligger. Selv om nu saa var, at det var en Manøvre fra vor Side for at udhale eller om muligt standse Afgørelsen af Hovedforslaget, saa siger jeg, at saa var der i Grunden slet ikke noget at sige her imod, thi Sagen er den, at naar vi for vort Bedkommende anse det for at være noget i høj Grad sørgeligt og uhykfebringende for Landet at tage saadanne Afgørelser, maa det ogsaa være fuldt berettiget, at vi anvende alle lovlige Midler for at forhindre, at den Sag skal blive gennemført. Men det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds tager tillige fejl. Det er vor fulde Alvor, at vi ønske, at den Sag skal ordnes paa en saadan Maade, at baade Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende blive fyldestgjorte, og den almindelige Valgret bliver respekteret, og vi anse det slet ikke for nogen Umulighed, at saadant kan ske. Hvorfor skulde det være det? Vi have jo, som det er blevet gentaget adskillige Gange, dygtige Grunde at anføre for dette. I Landstinget har Ordføreren udtrykkelig udtalt, at dersom der blev gjort Modstand mod den Ordning, som nu foreligger, var der ikke andet at gøre, end at man fuldt ud maatte gaa til at udføre Grundlovens Bestemmelse med 137 Valgkredse, saaledes som Forslaget fra Begyndelsen er fremsat her i

Tinget af den forrige Indenrigsminister. Vi vide jo ogsaa alle sammen, at her i Tinget er denne Sag jo en Gang kommen igennem, og naar der altsaa her i Tinget har været Stemning for at faa den Sag ordnet paa den Maade, og det er udtalt i det andet Ting, at det er nødvendigt, dersom Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, strandede, at vi saa kom til en endelig Afgørelse paa det Grundlag, som Indenrigsministeren i sin Tid gif ind paa, saa siger jeg, at saa er det jo slet ikke noget umuligt, vi havde jo saa fuldt Haab om, at det kan lykkes at føre den Sag frem paa den Maade, som vi ønske, hvis blot de Herrer her i Salen, som tidligere have indtaget et andet Standpunkt end nu, ville støtte os deri. Med Hensyn til de to Alternativer, som foreligge her i Dagsordenen, nemlig om fuldt ud at fyldestgøre Grundlovens Bestemmelser, hvorved vi ville faa 137 Valgkredse, eller at foretage en Forandring af Grundloven, saa vilde jeg jo allerhelst slutte mig til det første. Jeg saa allerhelst, at det første blev gennemført. Hvad der blev anført i Dordags af det ærede Medlem fra Vejle (Falkenstjerne), kan jeg i mange Henseender slutte mig til, særlig til hans Udtalelser om, at det var erkendt, at det har været Meningen, at Folketingsmedlemmernes Antal skulde forøges, efterhaanden som Befolkningen tiltog, og at Folketingsmedlemmernes Antal efterhaanden som til at staa i det Forhold til Antallet af Landstingsmedlemmer, som var den oprindelige Stilling. Jeg ønsker helst, at dette sker. Jeg finder, at der er noget ejendommeligt ved, at man i næsten 30 Aar lader Forholdene udvikle sig som de have gjort her i Landet med Hensyn til Befolkningens Fordeling paa de forskellige Valgkredse og med Hensyn til det Misforhold, der er mellem Folketallet og Repræsentationen efter Grundlovens Bestemmelse 1 til 16,000, og saa ender med at gaa bort fra disse Bestemmelser og laver Grundloven om, saa at man f. Eks. holder paa det samme Tal, som man nu har. Det haaber jeg imidlertid ikke, man vil. Dersom vi skulde komme til en Grundlovsforandring, saa haaber jeg, at man vil forøge Tallet af Medlemmerne saaledes, at man kommer omtrent til det dobbelte af det Antal, Landstinget har. En saadan Ordning er slet ikke umulig, og den er i alle Maader, synes mig, retfærdig og saadan, som den bør være. Naar der fra vor Side stilles et saadant Forslag og henstilles til Ministeren at tage den Sag under Overvejelse og fremkomme enten med det ene eller det andet, dersom her altsaa bliver Tale om en Grundlovsændring, saa, siger jeg, er det naturligvis